

29:4

Chalmersiana

[CS]

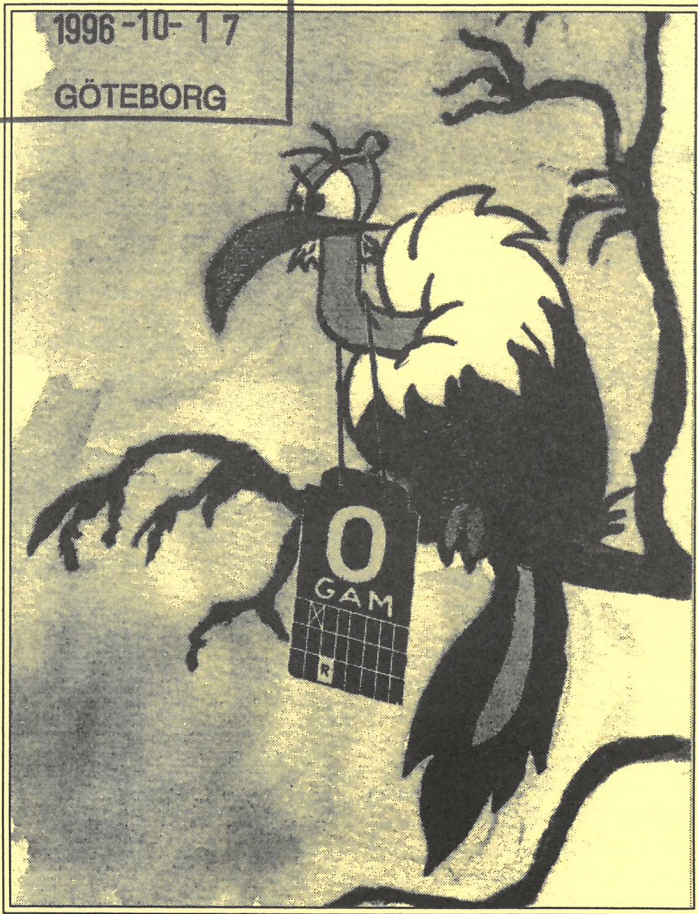
FINFORM

Nº IV 1996 Årgång 29

CTHB

1996-10-17

GÖTEBORG

FINFORM

ALIAS FYSIKTEKNOLOGSEKTIONENS INFORMATIONSBLAD
OAVHÄNGIG TIDSKRIFT FÖR TEKNOLOGER VID
SEKTIONEN TEKNISK FYSIK, CHALMERS

Chefredaktör & ansvarig utgivare

THERESA WIEGERT 0300 - 299 17

Ekonomi- & annonsansvarig

JENS EKENGREN 778 12 64

Redaktör (inofficiell)

DAVID FENDRICH 44 85 02

Fotograf

HENRIK "BRAX" AXELSSON

Utrikeskorrespondent

GÖRAN CHRISTIANSSON

Gästsättare

MARCUS ANDERSSON

CAISA BJÖRKANDER

Gästframkallare

ROBERT JUHASZ

Adress

Focus, Kemigården 1

412 96 Göteborg

E-mail finform@dd.chalmers.se

Tel/Fax 031-772 39 80

Postgiro 47 888 70-6

Tryck

Bibliotekets reproservice, Chalmers (500 ex.)

Finform utkommer med fem nummer årligen och distribueras gratis till teknologer vid sektionen F. Övriga kan prenumerera på tidningen genom att sätta in 90 kronor på postgirokonto 47 888 70-6.

Bidrag till tidningen tas tacksamt emot på diskett eller direkt i mappen Insändare under Finform på Föreningar-skvivan via filhanteraren OctaCap, OctaMacNet. Bilder och meddelanden kan lämnas i Finforms mapp i Focus eller sändas via elektronisk post (helst MIME-format) till finform@dd.chalmers.se. Vi förbehåller oss rätten att korta och redigera alla inkomna bidrag.

Allt material lagras i Finforms elektroniska arkiv. Förbehåll mot lagring måste meddelas vid inlämning och innebär oftast att bidraget ej kan publiceras.

OMSLAGSBILDEN:

"GAM MED NOLLBRICKA"

KAN TOLKAS SOM EN KOMBINATION

MELLAN EN F94 OCH EN F96

(DET ÄR BARA UNIXBURKEN SOM

SAKNAS)

Är vädret ter sig gråare än insidan på en tortumlare, regnet öser ned så att man undrar varför man överhuvudtaget brydde sig om att torka sig efter duschen imorse, och man känner att man verkligen inte ligger i fas i studierna, vad är väl bättre än att sätta sig ned och läsa läsårets första, alldeles färska Finform? (Ok, ok en gratisresa till Hawaii är kanske snäppet bättre.)

Vilken tur att det faktiskt blev en Finform! Det var ju mycket osäkert om det första numret med den nya redaktionen överhuvudtaget skulle kunna färdigställas. Redaktionen blev inte så stor, trots fyllnadsvalet på sektionensmötet. Jodå, aspiranter fanns, men alla blev inte invalda. Antalet redaktionsmedlemmar har därmed gått upp från en till hela tre stycken. Det är på tok för lite (minimum för en redaktion är fem, enligt stadgarna), och tidningen blir verkligen inte lång. Några tack till utomstående för tidningens tillblivelse är därför verkligen på sin plats här. Den av byråkratin ännu ej godkända redaktören David Fendrich har ändå gjort ett jobb värdigt en redaktör. Utan Marcus Andersson och Caisa Björkander hade tidningen inte haft något utseende överhuvudtaget och utan Robert Juhasz och Ola Håll hade inga bilder blivit framkallade. Allas vår styretordförande Per har hela helgen pendlat mellan Octamac och DD (saknar han sitt gamla jobb?) och hjälpt till lite här och där.

Att få material till tidningen är ju faktiskt inget större problem, men att sätta det är lite värre eftersom det tar sån tid. Hela den jättestora redaktionen längtar efter den dag då Octamac får en ny invånare, en lite kraftfullare mac, så att man kan få använda mer än en dator till sättningen utan att man hinner få skäggväxt innan det blir klart.

Vi har ändå en del godsaker att bjuda på i detta nummer. Bl a nollreportaget, ett par frilansarbeten och några andra reportage.

Till sist: Ha det så bra och deppa inte ihjäl er över vädret och analysen/vektorn/matfysen. Snart är det jul!

Theresa Wiegert

NÄSTA MANUSSTOPP ÄR DEN 20 NOV. 1996

Ordförandeord

Hej allesammans!

Nu har det gått några veckor på detta läsåret också, och den gamla vanliga paniken börjar sätta in i takt med att dagarna blir mörkare.

Hur som helst har inledningen av detta läsår varit en mycket händelserik period. Nollningen var naturligtvis huvudpunkten, och jag tycker att FØK skötte sitt jobb exemplariskt, liksom årets nollor. Jag hoppas att ni (nuvarande nymble alltså) hade minst lika roligt som jag, för det är ju ni som är huvudpersonerna!

Strax efter nollningen var det dags för någonting på sätt och vis diametralt motsatt, nämligen F-utbildningens 40-årsjubileum. Tyvärr var vi inte särskilt många teknologer där,

men vi som var med hade mycket roligt. Uppslutningen var desto bättre bland de utexaminerade. Ungefär 350 personer var där, och det fanns folk från alla årskurser närvarande. Ett viktigt mål från högskolans sida med detta projekt var att förbättra industrikontakterna, och förhoppningsvis var detta arrangemang inte en enstaka händelse utan början till någonting större. Några F-civilingenjörer har i alla fall lovat att ställa upp och försöka hålla ihop nätverket, vilket bådar gott för framtiden.

I samband med jubileumsmiddagen fick jag naturligtvis höra en massa anekdoter om hur det fungerade förr. En viktig bit av sektionens historia är 10-årsjubiléet. Engagemanget var stort, och utgifterna tycks ha varit ännu större för man hyrde ett partytåg och åkte fram och tillbaka till Herrljunga och festade så att det stod härliga till. Eftersom detta naturligtvis var väldigt populärt (det styret tycks ha fått ansvarsfrihet trots att de nog gick back en hel del) beslöt man att i fortsättningen fira tioårsjubileum varje år utom då man firade något annat jubileum. Denna tradition fortsatte fram till början på 90-talet.

Apropå ansvarsfrihet så har vi i skrivande stund nyss haft läsårets första sektionsmöte. Vi skrev om stadgan lite så att Kf-are har rätt men inte skyl-

dighet att vara med i vår sektion, och så klarades FØK:s ställning lite. Dessutom fattade vi beslut om årets budget och gav alltså några föreningar från förra året ansvarsfrihet. Mer om detta kan du läsa i sektionsmötesreferatet på annan plats i denna tidning. Det är ett sektionsmöte i varje läsperiod, så se till att komma på nästa om du missade detta!

Nu tar jag farväl för denna gång och drar mig ner till Gasquen för att göra en god gärning för vår sektionsbil genom att jobba lite på Bilgasquen. Bilen kan du som F:are hyra till ett bra pris. Detta är annat än förr - en annan historia som jag fick höra under 40-årsjubiléet var att det för ganska många år sedan köptes in en enorm Ford som döptes till Galadriel. Den fungerade dock inte främst som allmän sektionsbil utan som styrets representationsbil, enligt några som var med på den tiden. Bättre förr? Nix, det finns det ett sektionsmötesbeslut från några år sedan på att det inte var. Fast det var det förstås ett antal personer som reserverade sig mot. Jag tycker för min del att beslutet var alldeles utmärkt.

Ha det så bra tills nästa gång!

Per Björnsson

S N F

ida nummer yra

Detta är första upplagan av vad som är tänkt att bli en fast avdelning i Finform framöver. Den är avsedd för att SNF ska informera lite om vad vi håller på med och vad som är på gång vad det gäller utbildningen.

Om någon tycker någonting eller har några åsikter om någonting som SNF borde arbeta med som vi inte redan håller på med kan det vara en mycket bra idé att ta kontakt med oss.

Vilka är SNF och hur får jag kontakt med dem?

SNF består i år av följande personer:

- Ordförande Paul Waserbrot, F95.
- Vice ordförande Rikard Karlsson, F93.
- Kassör Jenny Östlund, F94.
- Sekreterare Marcus Andersson, F95.
- Årskursrepresentant Anna Klerelid, F94.
- Årskursrepresentant Peter Olsson, F95.
- Årskursrepresentant Johan Gustafsson, F96.

Det bästa sättet att få tag på oss är att skicka ett e-mail till SNF:s konto på adressen snf@dd.chalmers.se. Tycker man inte om datorer har vi en mapp i mappskåpet och vill

man något extra viktigt eller brådskande kan man ju alltid försöka söka upp oss personligen.

Det bästa man kan göra är dock att söka upp vår fräscha, konstant nyuppdaterade *hemsida* som finns i DD på adressen <http://www.dd.chalmers.se/~snf/>. Där kan man läsa både allmän och aktuell information om och från SNF. Bland annat har vi länkar till andra hemsidor som kan vara till nytta och glädje för F-teknologen, till exempel CSN och CF samt framför allt till de kurser som har egna hemsidor. Dessutom har vi planer på att starta upp någon form av diskussionsgrupp där F-teknologen får tillfälle att via nätet ge luft åt sina åsikter om utbildningen.

SNF:s pågående aktiviteter

Här på sidan kan man se och beundra det senaste tillskottet bland SNF:arna, nämligen vår nya maskot tillika logotyp. Han/hon har ännu inte fått något namn, men väl ett vackert utseende.

Ingen F-teknolog som har befunnit sig i närheten av F-huset under de senaste åren har väl kunnat undgå att det råder en viss brist på datorer. De flesta har väl dessutom märkt att ett åtgärdande är på gång genom att FL 21 byggs om. Även när detta är klart

kommer vi dock att ha väldigt många användare per dator jämfört med andra sektioner och med hur mycket datorer vi använder i undervisningen. SNF jobbar för att vi ska få ännu fler datorer.

En fråga med hög prioritet för SNF är naturligtvis matematikundervisningen. Ettorna i år ska läsa enligt gammal god modell och till nästa år skall ett väl genomarbetat förslag till reform av matematikundervisningen vara klart.

SNF:s nya skyddshelgon, logotyp och maskot: En ännu så länge namnlös mask.

Sedan har vi ju alltid SNF:s ständiga specialarrangemang Bakom Stängda Dörrar. Den här terminen har vi redan hunnit med att ha två upplagor, och flera är på gång. Bland annat kan vi hoppas på ett föredrag om artificiell intelligens.

Ett problem på F-linjen är den stora mängden avhopp. Både SNF och andra organ i huset försöker komma till rätta med problemet, till exempel genom att få fram statistik som visar hur många som försvinner, vilka det är samt varför de hoppar av. Detta är ett stort problem, som troligtvis alla vill komma till rätta med.

Ha det bra och plugga inte ihjäl er!

Marcus Andersson

SEKRETERARE SNF

Kursutvärderingar

Mekanik del B, F1

Examinator: Martin Cederwall

Antal enkätsvar: 37 st

Antal tenterande: 87 varav 17 teorier, 21 fyror, 26 femmor

Årets kurs genomgick vissa förändringar jämfört med tidigare års kurser. Examinator Cederwall ville lyfta ut den speciella relativitetsteorin ur kursen. Men det fick han inte, så istället fick vi en lite förkortad variant av den. Kursen byggdes också mer eller mindre upp kring tre inlämningsuppgifter som täckte kursmomenten och som sedan återfanns i snarlik form på tentan.

Föreläsaren Martin Cederwall var generellt sett omtyckt och landade på 3,8 i medelbetyg (5 bäst). För att vara i läspeperiod 4 i konkurrens med Cortègen var föreläsningarna välbesökta. Martin upplevdes som avpänd och lugn, vilket några dock tyckte gick till överdrift.

Övningsledarna var överlag bra, med medelbetyg strax över tre. Mest omtyckt av sina lärjungar var Joakim Hallin. Överlag ansågs övningsledarna ganska teoretiska vilket upplevdes både positivt och negativt. Per Sundells övningsgrupp upplöstes i halvtid, mestadels beroende på Pers tidsbrist. Övningarna var

inte lika välbesökta som föreläsningarna.

Som vanligt bestod kurslitteraturen av Kleppner/Kolenkow, delvis utökad av Andreasson, samt Cederwalls kompendium i analytisk mekanik. Liksom i Mekanik del A ansågs KK vara pratig och svår-förståelig (medelbetyg 2,8), medan Cederwall och Andreassons kompendier klarade sig bättre (3,7 resp. 3,6). Dock kom Andreassons kompendier väl sent för att det skall anses bra, och jämfört med i del A var de inte lika väl genomarbetade).

I kursen ingick tre stycken inlämningsuppgifter. I genomsnitt satt teknologerna ungefär 4-5 timmar med varje uppgift, uppgifter som överlag ansågs svåra. Överlag ansåg man att man lärde sig ganska mycket av uppgifterna, även om det var beklagligt att övningsledarna inte gick igenom uppgifterna mer än de gjorde. Lösningförslag på den sista inlämningsuppgiften anslogs dagen innan tentan vilket inte heller var helt uppskattat. Inlämningsuppgifterna kunde ge maximalt 9 bonuspoäng till tentan.

I samarbete med Mekanik del A genomfördes en en poängs datorlaboration. De som var listiga nog att spara uppgiften till dess att Mekanik del B börjat fick det ofta ganska enkelt. Att en poäng för labben var snällt var det ganska många som tyckte, likaså var

det ganska många som tyckte att de inte fick ut så mycket av labben. Den allmänna åsikten var att laborationerna var bra.

Examinationen bestod av en tenta med 4 uppgifter varav 3 var snarliga inlämningsuppgifterna. Man premierades alltså om man arbetat mycket med dem. Jämfört med tidigare år var årets resultat mycket goda, med ovanligt många tenterande.

Greger & Karin

Matematisk Statistik F2

Föreläsare: Taivo Arak

Kurslitteratur: Råde/Rudemo: Matematisk Statistik för teknisk högskola. (Det låter väl passande, ja. Kallas Silverbibeln)

Enkätsvar: 39

Tenterande: 131 (uj va många...)

Lätt och lägprioriterad kurs. Lämpad för självstudier, rätt rolig. Lär dig vinna i Las Vegas. Boken är suverän, föreläsningarna bra om man gillar sådana (annars ej nödvändiga), övningarna givande. Relevant tyckte 100%. 3.2 godkänt i medelbetyg.

Föreläsningarna var välbesökta - i en timme. De trottjänare som var kvar har rapporterat att Taivo gick igenom materialet på ett noggrant och tydligt sätt. Vi (ahem...)

som gick tyckte att det gick bra att läsa in kursen på övningar och hemma. Betyg godkänt på föreläsningarna.

Övningarna var bra! Man lärde sig mycket på de repetitioner (läs: nya genomgångar) av stoffet som hölls i början av passen. Bra exempel genomräknades. Övningsledningarna har betygsatts:

Klas 3.9

Ulrika 3.5

Stefan 4.3

Mats 3.5.

(Tack vare kursen kan vi säga att vi har dåligt statistiskt underlag för Stefan och Mats betyg.)

Silverbibeln (INTE den i Uppsala - den har inte Råde/Rudemo skrivit) var utmärkt! Lättläst, bra för självstudier samt klar och tydlig var några av lovorden vi öste över den. Lite tryckfel, men inget att hänga upp SIG (här ville jag skriva "kardanknutar", men det fick jag inte för Cissi...) på.

Förändringar till nästa år: Mängdläran kunde VI sedan tidigare, så den får NI läsa på egen hand nästa år. Kanske blir det färre föreläsningar, eventuellt med ändrat innehåll, möjligen häftigare exempel. Vet inte... Det blir nog bra, eventuellt. Kanske.

*Cissi Holmquist &
Tobbe Engdahl*

Partiella DiffEkvationer - PDE, F2

*Föreläsare: Märten Leven-
stam*

Enkätsvar: 50

Tenterande: 104

*Kurslitteratur: Johnsonligan:
CDE blå och CDE gul (När
kommer CDE röd?)*

Mycket omtyckt och grubblad över kurs. Kul men slitsam, alltså. 3.9 i allmänt omdöme. Strålande föreläsningar, bra inlämningsuppgifter. Boken var rätt kass och övningarna kan förbättras.

Märten. En nåd att stilla bedja om. Om vi har tur kommer han tillbaka som föreläsare nästa år också. Pedagogisk, sympatisk, syntesande (bra sammanfattningar, alltså), och perspektiv på kraven. Outstanding 4.3 i pedagogikbetyg och 4.6 i engagemang.

På övningarna fick teknologerna sitta och räkna själva eller redovisa inlämningsuppgifter för varandra. Detta ansågs inte vara alltför givande eftersom man redan hade räknat de uppgifter som gick genom.

Övningsledningarna ansågs däremot vara bra på att svara på frågor och var hjälpsamma om man hade kört fast. Här är scoreboarden:

Kenneth 3.2

Niklas 4.3

Behrooz 3.9

Andreas 3.4

Rikard 3.5

Inlämningsuppgifter... Uppgifterna bestod i mångt och mycket av att bevisa det som inte stod i böckerna. En utmaning för de flesta. 4.0 i betyg. Uppgifterna gav god förståelse för ämnet.

Datorkörningarna med Femlab fick dock sämre omdöme (2.7) beroende på att Programmet var alltför hy-

drofilt - det dök hela tiden. Programmet undergår hela tiden förbättringar som så småningom sipprar in till DD, så det kan nog bli bra till slut. Manual önskas. F94:aner Anders Eriksson har skrivit en integreringsrutin till programmet. Computational Differential Equations, kursböckerna, tyckte vi inte riktigt om. Betyg 2.2 och önskemål om fler mellanled och exempel, facit och färre skrivfel. Personligen håller vi med om omdömet, men gillar konceptet att man får tänka själv. Facit lär ha skrivits i somras av den legendariske F95:an Anders Logg!!! (*worship*)

Tentans uppläggning var ett riktigt rättbo som slutade med en gemensam tentatid med Numerisk Analys. Två halvstora tentor skulle skrivas på fyra timmar. Problemet som uppstod var att PDE-delen lätt kunde ta längre tid än två timmar... PDE-delen var i övrigt bra.

Till nästa år kommer övningstillfällena att ses över, liksom samröret med NumAnalysen. CDE-böckerna anar vi korrigeras kontinuerligt.

Edra numer arbetslösa kufar,

*Thorbjörn Engdahl &
Cecilia Holmquist*

Snyft, snyft... "Still going kuf" - but in another way...

Experimentell fysik, 5p. F3

En ganska omtyckt kurs som dock upplevdes som lite väl tidskrävande. I genomsnitt

tog varje laboration, med förstudie och rapportskrivande, ca 57 timmar enligt de enkätsvar vi fått in. Många upplevde vidare att labbarna hade krockat lite väl mycket med övrig undervisning. Det var inte heller särskilt omtyckt att labba på helgerna, många tyckte att det inte borde behövas.

Kursbiblioteket fick knappt godkänt, en del upplevde manualerna som lite väl knapphändiga i vissa fall.

Introduktionsföreläsningarna upplevdes som rätt meningslösa.

Laborationerna fick varierande kritik. Laborationen om harmoniska oscillatorer upplevdes som tråkig och med för mycket efterarbete. Kvantlabben om atomspektra upplevdes även den som tråkig.

Optiklabben om ljudöverföring och fastalabben med Mr SQUID var däremot omtyckta.

Till nästa år skall labbarna ses över och fler tips skall ges till de labbar som tog för lång tid. Det skall även bli en definitiv deadline för rapportinlämning och kravet på fem fullständiga rapporter återinförs.

*Edra kursutvärderare
Annette och Andreas*

Fysikalisk elektronik 3p, F3

Denna kurs fick betyget knappt godkänd. Anledningen till detta kan ha varit det nya upplägget med mer probleminriktad undervisning. Många var frustrerade över avsakna-

den av facit, något som mötte ringa förståelse hos examinatorn då det enligt honom ej finns ett rätt svar till uppgifterna i denna kurs. Till nästa år kommer förhoppningsvis fler lösningstips att utdelas.

Duggan efter påsk var uppskattad då denna gjorde att man fick färre uppgifter på tentan och därmed mer tid vilket var välbehövligt. Valfria hjälpmedel till tentan och duggan uppskattades av de flesta.

Tentaresultatet var hyfsat: 41 av 61 tenderade fick godkänt, varav 11 femmor och 9 fyror.

Övningarna var välbesökta, även om dialogen inte alltid flöt så bra.

*KUF:are i F3 som,
likt Mr Walker,
vill vara anonym*

REGISTRERINGAR INFÖR H96/ EXAMENSARBETEN

Vi har noterat att många, som gör sitt examensarbete inte har registrerat sig på linjetermin.

När man påbörjar sitt examensarbete, skall man dels registrera sitt examensarbete, men man måste också registrera sig på linjetermin.

Institutionen där examensarbetet utförs fyller i en blankett, som sedan sänds till studievägledning för kursregistrering. För att bli linjeterminsregistrerad måste du själv komma upp till studievägledningen. Linjeterminsregistreringen behövs bli för att resultat skall kunna läggas in.

STUDIEVÄGLEDARNA F

Ett nytt kårhus!

Kårstyrelsen har ett bra tag haft planer på att bygga om vårt kårhus, och nu verkar det som att det skall börja ta fart, åtminstone någon gång nästa termin. Dock är ännu inte detaljerna hur det skall se ut fastslagna, så varje chalmers-tekolog uppmanas därför att skicka in förslag!

Förr i tiden var kårhusets utseende något annorlunda än vad det är idag. Bl a fanns det en öppen spis, bokhyllor och mysiga fätöljer i kyrkan, medan den idag mest används som replokal och biosalong.

De lokaler vi har idag reparerades senast på 70-talet. Alltså behövs mer utrymme, och fräschare lokaler.

En websida kommer att läggas upp så småningom, med ritningar över gamla kårhuset och ombyggnadsplanerna. Här kommer även en mailadress att förekomma, där man maila in sina förslag över vad som kan förbättras. Så det är bara att sätta igång med att tänka ut bra förslag som kan förbättra trivseln i kårhuset!

THE

SEKTIONSMÖTE

96 10 25

Nu skulle alltså våra (Styrets) krafter mätas för första gången.

Per klubbar igenom mötets öppnande, tärningen är kastad. Hur skall mötet bli? Kommer vi att klara oss utan huvudvärk? Inledningen blev lugn med diverse meddelanden. KS informerade bl.a. om att ett nytt kårhus är på gång. En web-sida i ämnet skall läggas upp av FU, kolla gärna upp det och lämna förslag. Focumateriet hade en vinnare i flipper. Men då personen ifråga ej var fysiskt närvarande så beslutade Focumateriet att själva ta hand om priset som bestod av någon gulaktig berusningsvätska. Bilnisse gjorde lite reklam för F-bilen och informerade också om att en långkörningstaxa skulle införas.

Nya stadgar

Nu kom vi då fram till våra kära (hm..) stadgeändringar. De för andra läsningen klubbades i rask takt igenom. Men då vi kom fram till borttagandet av flåsare blev det helstopp. Någon uppmärksammade att den anslagna ändringen inte ordagrant stämde överens med det nu framlagda. Alltså:

Ändringen sköts upp till nästa möte.

Eftersom DP decimerats sedan valmötet så ville de ha förstärkning i form av Magnus Juntti F-95. Mötet biföll detta och Magnus valdes in i DP.

Viktigaste punkten

Nu alltigenom skulle det kanske bli en redaktion till vår kära sektionstidning. Jens Eken-gren F-96 kände kallet och ställde upp till ekonomiansvarig-posten. Mötet fann att hans ekonomiska meriter verkade minst sagt goda och valde honom. Som fotograf valdes Henrik Axelsson F-94. Några ur F-96 hade sökt till redaktionen men då ingen var närvarande så kunde tyvärr ingen väljas.

Till SNF-representant i ettan valdes Johan "Garbo" Gustafsson och som förstärkning till FARM valdes Sven Turban F-95.

Budgeten började nu diskuteras med en hel del förslag på att phaddertackkalaset skulle sänkas. Detta förhindrades dock och budgeten klubbades igenom med enda ändringen att CAC skall få 2000 kr av sektionen.

Vår fd sexmästare berättade nu om vad F6 gjort under året. Bl.a. fick vi höra att då gule-

bussen hyrdes så enades Mia och Cilla om att en bensinmätare som står på noll betyder att den är trasig. Detta upptäckte Fady och Stefan senare att så inte alls var fallet...

Poetiskt värre

Skutt (fd DP-överste) hade tagit fram sina diktartalanger och skrivit verksamhetsberättelsen på vers. Några citat: Efter nollans första tenta, DP med mat och sprit vänta. Det är inte många som vet, DPs hemlighet. Att chilin i sop-tunna lagades, men trots det behagades.

Larson! gjorde en skrämmande upptäckt. Vi ställde undan kaffet förskräckt. Ty om kaffet länge i rummet stå, det snart på egna ben går.

F-rustration

Turen kom nu till F-styret att berätta om vad som hänt och vad som blivit gjort. Stadgar ändrades, F-bil inköptes, nya F-tröjor införskaffades och sektionsmöteshuvudvärk blev en ny åkomma.

Efter macka och dricka så avhandlades motionerna med resultat att vår F-bil skall heta Hero och att Fantomenrummet skall var oläst. Nu hade dumvästarna anlänt efter sedvanlig omsits och redo-

Ut i naturen

gjorde för vem som borde få dumvästen. Den gick till Henrik "Kraex" Karlsson F-95 som under phaddersittsen, i form av grottfest, skulle ta hand om en nollas mycket exklusiva mobiltelefon. Då han fick telefonen förpassades den till fickan. Han tänker nu inte mer på det (uppenbarligen...) för-rän han vaknar upp i soprummet under Chalmers studenthem och desperat börjar leta efter den bortsupna telefonen med tron att han fortfarande är kvar i grottan.

F fixar flåset

Vid övriga frågor så beslutades på initiativ av Åke i FnollK att det alkoholfria alternativet Bengali skall finnas på alla F-arr.. En ny flåskod valdes också. Den skall användas då man ej har traxkortet med sig och vill bli insläppt. För att inte koden skall spridas bland obehöriga så lovade vi alla på heder och samvete att inte avslöja koden. Vidare fick Anders Liljeqvist F-95 och Karl-Johan Kjellander F-95 fick mötets förtroende att söka spons i syfte att få Focus att bli en trevligare sektionslokal.

EDER TANGENTBORDSTRÄL

MATTIAS FERENDAHL

"Månen må vara mindre än Jorden men den är längre bort"

Moskva, Finforms korr.
Alla Ryssar älskar Naturen! Det säger de själva och då tänker de mest på en härlig söndags-picknick i en skogsdunge i glada vänners lag.

Man packar sin lilla Vaz-Lada med vänner, bröd, korv, ost, piroger, lite grill-kött, öl och vodka. Sedan puttrar man ut till en grön plätt utanför stadens sus och brus för att slå ut sin stora familjefilt. Där sitter man hela dagen och småpratar och äter och dricker och vilar och dricker och grillar grillspett - shashlyk. Även om man inte tänkt grilla så måste man göra upp en eld. Det är viktigt.

När kvällen kommer så kryper man allt närmre elden och varandra, och skickar runt vodka så ingen blir utan. När man är så full att man blir sentimental brukar det vara dags att fara hem. Så är det med ryssarna. Först blir de stöjiga och glammiga när de dricker, men efter ett tag blir de sentimentala och sitter och tittar in i elden med stora sorgsna ögon och smågråter för sig själva, melankoliskt. Då har det varit en lyckad dag ute i Naturen.

Vad finns då kvar efter en sådan här heldag ute i det fria, mer än de glada suddiga minnena? Jo, ett antal glasflaskor, kapsyler, plastpåsar, korpaket, ölburkar, aluminiumfolie utspridda runt utflyktsplatsen och en allttjämt brinnande eld. Det här med elden är inte så bra. Särskilt inte i de torra

skogarna uppe runt St Peters-burg och Viborg. Där brinner det jämt ute i skogen. Året runt. Fast minst på vintern. På sommaren är det förbjudet att gå ut i skogen, för brandrisken. Ibland åker brandkåren ut och släcker, men oftast slocknar det av sig självt efter några dar. En god vän berättade om hur han flög över skogarna där en augustinatt. Däruppe på den mörkblå himlen lyste stjärnorna kallt och där nere glödde de varma bränderna. Än här ett litet skogsparti som brann, än där en äng i ljusan låga, där en ensam tall som står och glöder.

När jag var ute med mina vänner och släckte elden när vi skulle fara hem så tittade de undrande. Det var dock inget mot blicken jag fick när jag började samla ihop alla spritflaskorna och plastskräpet runt omkring. Först strirade de oförstående tills en sade förklarande att det inte är någon pant på vodkafaskorna. När jag sa att jag visste det tyckte de att jag var riktigt konstig. När jag sedan propasade på att ta med mig sop-påsen hem så var gränsen nådd. "Nej! Fel! Så gör man inte! Så får man inte göra! Så kan man inte göra! Aldrig i MIN BIL!" Det tog all kraft och en hel arsenal av förhandlingstekniska argument för att få ta med påsen till närmsta soptunna och kasta den där. Jag tror inte han har förlåtit mig riktigt än. Så mycket älskar de Naturen.

GÖRAN CHRISTIANSSON

NOLLREPORTAGET

Vad har ett mycket stort antal

ölbäckar uppstaplade runt Poseidon, ett tiotal megafoner,

omkring 1800 förvirrade nollor skrikandes saker som "Bau! Bau!

Bautasten!", "Kvast! Kvast! Kvast-Hilda!" eller det otroligt vitsiga slagordet

"Kalle Anka!" gemensamt? Jo, datumet. Den 19 augusti 1996. Dagen då nollningen började.

Efter att ha stått i ca en timme på Götaplatsen och inte gjort något särskilt, förutom mottagit en svart pingla av någon i en svart overall som inte direkt motsade det man hade hört då man nämnt att man skulle börja på F (jag tänker förstås på "Teknisk Fysik - levande lik") så var det dags att börja marschera. Mot Svenska Mässan där något väntade oss. Vad det var visste vi inte riktigt men det var nåt i alla fall. "Nåt" var i detta fall en reklamfilm för Chalmers, lite information om olika kommittéer på Chalmers (t.ex. CCC - Chalmers Chain-saw Committee...) och en extremt hastig presentation av FnollK - våra beskyddare på Chalmers i de kommande fyra veckorna. Trodde vi!

När informationen i Svenska Mässan var slut vandrade vi mot Chalmersområdet, och upp till Origogården. Där presenterade FnollK sig på riktigt. För första gången sa de något. Vad de sa är inte så viktigt, det var något i stil med "Nollan ska va' TYST!", "NOLLAN! Hälsa på Fantomen!" eller "Nu ska Nollan följa någon som Nollan aldrig följt någon förut!", det viktiga är hur de sa

det. Sättet de sa det på satte skräck i de flesta. Det faktum att man fick gå upp för en massa trappor som bara blev mörkare och mörkare och in i ett litet kolsvart rum där FnollK nu bytt attityd till en ännu argare ("Nollor tar ingen plats!") gjorde ju inte saken bättre... "Vi har fått in del noll-enqueter här" sa någon i FnollK. "Det finns en del som vi vill klaga på." Ett namn lästes upp. "Finns han här?" Någon svarade ja. FnollK fortsatte: "Kom upp här! Du har skrivit i din noll-enquete att du är snygg. Ta av dig kläderna!" Ingen nolla vågade protestera och den utvalda personen fick snällt göra som FnollK sa. "Det där var väl inte så snyggt!" yttrade någon i FnollK, jag tror det var Maria. Efter detta blev det bara värre och värre.

Samma person fick sitta i ett hörn och trumma i takt

En av de elaka skändarna...

("FORTARE!") nedsmetad med skokräm, en kille fick sin Hacke Hackspett-T-shirt sönderklippt, en tjej nekades att gå på toaletten, en kille fick dricka en full literbägare ägg och bäsk, osv, osv. Först när en tjej höll på att bli tvingad att klä av sig helt naken så vågade någon protestera. FnollK tände ljuset, berättade att alla de ut-satta varit fusknollor och presenterade sig på riktigt. Och, visade det sig, de var ju egentligen riktigt snälla.

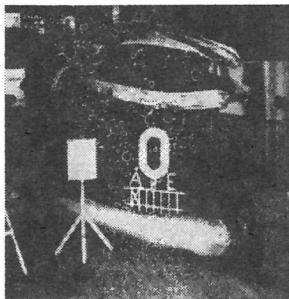
Sen fick vi mat (ja, vi fick mat) på Signes så att vi skulle överleva, åtminstone tills upp-ropet som var omkring fem-tiden i Kyrkan i Kårhuset var över. Efter det så fick vi lite mera information om lite allt möjligt, denna gång i Gustav Dahlén-salen, samt blev uppdelade i våra phaddergrupper. Vad vi gjorde i de olika phaddergrupperna varierade från grupp till grupp, så det går jag inte in på här.

En till synes oändligt lång dag var till slut över. Mycket hade hänt och det skulle faktiskt bli skönt att sova. Frågan var bara: Vad skulle hända imorgon?

ANDERS BJÖRLING

Nollbrickstillverkning

Den årliga nollbrickstillverkningen var som vanligt en succé. Årets nollbricksfärger var en provokativt vit förgrund mot en trendriktig svart bakgrund. Förmodligen var årets bedömare betydligt mer sadistiska än sina kollegor från tidigare år, knappt en enda nollbricka av minsta storleken blev godkänd trots en hel massa första klassens gyckel och mutor.

Vår hedersmedlem fick nollbricka även i år...

Hajken

Årets nollhajk var förlagd över en helg på IOGT-NTOs(?!?) lokaler i Kuggavik. Det första som arrangerades på hajken var en gammal hederlig "Killer", en lek som går ut på att mörda sina mednollor med en dödlig strumpa. Tanken med leken var att man skulle lära sig namnet på så många som möjligt eftersom man fick en lapp med namnet på den man skulle mörda. Effekten var inte riktigt den önskade, de flesta ljög om sina namn och man blev om möjligt ännu mer förvirrad än man var innan.

Nästa fina lek var "strut-fotboll". Vanlig fotboll är ju lite för lätt för en fysiker så för att göra det mer utmanande så

En ung man som misslyckades med att finna nåd inför FnollK's kritiska ögon var Mats Neumann och efter att hans nollbricka visat sig oförmögen att klara det hårda vinkelslipstestet på provsitsen var π^2 ett faktum.

Här följer en kort intervju med Mats:

Varför fick du en π^2 ?

Det började med att jag spelade gitarr och sjöng en fjäksång för att få min första nollbricka godkänd. Den officiella versionen var att de underkände mina nollbrickor så att de skulle få höra fler fjäsklåtar.

Varken är den inofficiella versionen?

Egentligen var det väl så att jag verkade vara en utåtriktad kille som skulle trivas med en π^2 .

Har du fått många miss-tänksamma blickar från folk på spårvagnar och så?

Tobias Gebäck - en höjdare på klassisk gitarr

tar man på sig strutar med ett hål längst fram. Hålets väl tilltagna diameter på 5-10cm var mer än väl för de flesta och det blev fotboll på mycket hög nivå. I vissa matcher blev det faktiskt fler vanliga mål än självmål, duktigt!

Nej, allt jag har sett är roade blickar, folk förstår att man är Chalmerist.

Så det har inte varit några problem då?

Mats svarar gravallvarligt.

Jo! Det är helt omöjligt att ta sig fram när det blåser.

Du kan ju sägas vara expert på området nollbrickor, så du kanske kan klargöra frågan som länge har gäckat hela F-sektionen, är sektionens färger mattsvart eller nattsvart?

Definivt nattsvart! Det är mer "fantomigt".

Skulle du rekommendera kommande nollor att satsa på en π^2 ?

En lustig sak med π^2 är att man aldrig kan få den om man försöker, det bara händer.

Med de visdomsorden avslutas årets nollbricksreportage.

DAVID FENDRICH

På kvällen blev det gyckel som alla skulle innefatta fyra bestämda meningar. När alla gyckel var över blev det dags för överraskningar! FnollK delade ut mängder av godis och kondomer (det finns redan för många F:are). Framåt småtimmarna spelade Sverige-Kanada hockey och några patriotiska fans hade hittat en pub som visade matchen, de mindre fanatiska följde matchen från en radio i förläggningen och de ännu mindre fanatiska sov efter en ansträngande dag. Följande dag vilade vi upp oss och städade. Framåt eftermiddagen åkte vi hem efter en helt klart lyckad helg.

DAVID FENDRICH

Sittningar, sittningar, sittningar...

Det finns inga dåliga gyckel...!

Med en ny främmande skola, nya pigga, främmande ansikten och nya främmande förväntningar krävs naturligtvis en ny, inte lika främmande, gemensam sysselsättning. Det finns nämligen de som påstår att det inte räcker att granska en nybliven chalmersist nollbricka grundligt för att känna honom/henne till fullo. På sin höjd kan det ge information om individens namn, om ens det.

På Chalmers har man därför valt en metod som går ut på att man kombinerar umgänge, intag av mat och dryck, allsångsjungande och till och med gycklande och placerar detta virrvarr av aktiviteter under ett enda begrepp, dvs sittning. Så har naturligtvis inte bara skett på grund av det faktum att ett ord är betydligt lättare att komma ihåg än fem. Det är nämligen också konstaterat av valda delar av årets nollor (och säkert av alla fd nollor) att dessa sysselsättningar är trevliga sådana och om man kan pussla ihop dem till en och samma, så är det desto bättre.

Nollan ska lära sig sittningsdisciplin

Nollperioden bjöd således på ett uppbåd av sittningar av varierande slag. Inledande i denna skara var naturligtvis

provsitsen. Detta arrangemang gick av stapeln i hallen till GD och bjöd på en rad intressanta upptåg. Det var nämligen inte vilken kväll som helst utan kvällen då det skulle komma att avgöras. Den ljuva sensommarvarma aftonen skulle nämligen bjuda på mer än ovan nämnda sittningsaktiviteter.

Nollorna var delade i två läger. Dels de bekymmerslösa, med en blänkande svart nollbricka av begränsad storlek slängande runt halsen, dels de desperata, ihärdigt filande på den största muta den obehagliga Nollkommittén någonsin hade skådat. De sistnämnda var dock ovissa om att mutorna denna afton skulle vara av begränsad betydelse.

Istället utsattes de omsorgsfullt målade nollbricks-konstverken för de mest makalösa prov. Bastuprover i väffeljärn, gasquetungkyssprover mot rivjärn och dragkampsprover mellan Kihlen och Åke, för att nämna de minst fruktade.

De visade sig att samtliga brickor kom att stå emot, alla utom två. Röjsågen blev för mycket. Varpå den ena ägaren (inga namn) replikerade med att leverera sin muta i form av ett framträdande!! (Väl sent Mats, och var inte gitarsolot fejkat?!)

Välljudande nollor

Sång kan, för en nolla, som bekant utövas på andra platser än sittningar, tex i Nollkören. När erbjudandet kom till denna om att få delta på den så kallade förbrödringssittningen var det många som tog chansen. De skulle inte bli besvikna. Dock skulle de få insikt i att det faktiskt fanns de som hade en sångförmåga som vida översteg det som de själva presterat i nollkören. Av varje snapsvisa blev ett mästerverk och av varje nolla blev ett förstummat leende, men det var bara att hänga med bäst det gick. Men bäst gick det aldrig.

Idrott och alkohol hör väl inte ihop?

En annan sits väl värd att minnas var naturligtvis hockeysitsen. Att denna sittning hade ett tema var nog större delen av biljettköparna väl införstådda med. Men att man kunde bli utvisad mitt under varmrätten kom nog som en överraskning för flertalet.

För den oinvidige skall sägas att inredningen bestod av två långbord med avskiljande kravallstaket, domarstol samt utvisningsbås. En kaskad av hejarklackramsor kom vinande genom luften redan före nedsläpp och sedan blev det bara värre (läs: bättre, roligare).

Det gröna laget kopplade greppet på ett tidigt stadium,

men det röda svarade med en rad svidande ramsor och så var det utjämnat. Lagen kom sedan att följas åt ända in på sluttampen. När slutsignalen gick efter midnatt hade ett otal ramsor levererats, ett otal korvar svalts, ett otal snapsars svepts och ett otal spelare besökt utvisningsbåset och ställningen var ... oavgjord!

Detta var naturligtvis tur, istället för segerrus kontra bitterhet rådde istället allmän förbrödring och kosan styrdes istället mot gasquen.

Surprise!!!

När nollperioden började att lida mot sitt slut dök som bekant också en tenta på introduktionskursen upp. Många timmars pendlande mellan hopp och förtvivlan. När tentamen var över, håret stod på ända, ögonen var simmiga och ansiktet uttryckslost var det dags för ... fotografering!! Märkligt tyckte några, underligt tyckte en del och idiotiskt tyckte andra.

Fotograferingen skulle äga rum i Fysikcaféet och lång kö bildades. Vi som stod längst bak noterade att ingen som gått in åter kommit ut och började ana något skumt. När vi kom fram till disken blev vi erbjudna att köpa snaps och punsch. Fortfarande oförstående och fast inställda på att låta oss fotograferas, inhandlade vi tre snaps och en punsch och stegade in i lokalen.

En sittning! En överraskningssittning!! Det visade sig bli en mycket trevlig tillställning där många kända djungelordspråk sattes på

prov. Bla det som säger att det inte finns några dåliga cyckel.

Men inte heller denna kväll skulle präglas av några dåliga sådana. De med ambition men utan idé bars av och upp bars istället NollK som genomförde ett bejublat Ferdinand-cyckel.

Det är härmed bevisat att sittningar är chalmeristens bästa, men absolut inte ende vän. Skulle här vilja tacka NollK, F6 och DP för några ypperliga arrangemang. De har verkligen gjort främmande snapsvisor mer bekanta, främmande cyckel mer bekanta och sist, inte minst, främmande ansikten mer bekanta.

HENRIK SANDSTRÖM

Focumateriköret

Mitt i nollningen arrangerades en alternativfest - focumateriköret - eller som det stod i nollmodulen; "Focumateriköret har alltid gått i sundhetens tecken. Snaps, alkoholsnapsvisor och annat negativt som brukar höra till en sittning undviks. Kamomillé tillsammans med en morot utgör fördrink..." Årets upplaga samlade ungefär 40 nollor iförda toga utanför Focus. Till fördrink serverades mycket riktigt en näringsrik cocktail med bl.a. selleri.

Motionera mera

Strax efter slaget sju drog själva tillställningen igång. Deltagarna delades upp i fem stycken lag bestående av 5-7 personer (ett lågt antal deltagare i laget visade sig vara en nackdel senare). Ett par motionsmo-

ment skulle avverkas i stafettform. Till detta hade det i förväg tillagats x liter hemgjort vin.

Under stadsrundvandringen tidigare under veckan hade vinet skakats omsorgsfullt av varje grupp. Första delen bestod av att svepa ett halvfyllt halvlitersglas med rödvin. I andra delmomentet skulle en stafettpinne vandra genom laget samtidigt som densamma tömdes. Stafettpinnen bestod av en 1,5 liters PET-flaska med rödvin.

Sista övningen kan ses som en irländsk julafton i kvadrat. Fem varv runt en 5 liters plastdunk efter det att man tömt sin beskärd del av innehållet. Här visade det sig vara en belastning med få deltagare i laget.

Motion => hunger

Efter motionsövningarna serverades varmrätten tillsammans med systembolagsvin. Bolagets vänliga expediter hade varmt rekommenderat ett rött och ett vitt vin, som skulle passa utmärkt efter det att man konsumerat ca 1-2 liter hemkört vin.

Alltsammans intogs i lig-gande ställning inne i självaste Focus, som dagen till ära var täckt med grön presenning. Mer eller mindre alla deltagare lyckades med denna uppgift att ta sig in i Focus med mat.

Maten tystar mun

Näst efter denna fas i festen kan vissa deltagares minne innehålla smärre minnesluckor. Här borde därför en noggrannare redogörelse följa, men faktum är att inget speciellt inträffade. Ett stort antal deltagare blev dåsiga i

samband med måltiden och intensiteten i festen sjönk. En grupp drog till gasquen, vissa åkte med F-bilen (hem), andra provade flipperspelen, som faktiskt till viss del sponsrat själva festen.

Hur som helst tog sig de flesta välbehållna hem till sitt på ett eller annat sätt. En slutsats jag själv drog efter kvällen var att Ariel Ultra inte alls tar bort alla fläckar. I alla fall inte alla man kan få under ett Focumaterikör. Då krävs betydligt vassare kemikalier!

Provsits

Första fredagen i nollperioden arrangerade fØk provsitsen. Årets upplaga hölls i GD-foajen. Efter en timmes minglande utanför GD släpptes vi in. Tidigare under vecka 1 hade respektive phaddergrupp anordnat mindre sittningar och lagt grunden för sittningskulturen. Tre mycket rutinerade toastmasters borgade för en lyckad kväll.

Mellan huvudrätt och efterrätt granskade fØk nollbrickor. Två stycken nollbrickor föll offer för vinkelslips-testet

och innehavarna belönades med π^2 . De andra ca. 20 brickorna stod pall för disk-, bastu- och eldstest.

Ett mycket ambitiöst gyckelprogram presenterades med allt från sångframträdanden av phaddergrupp 14 (uppfattade någon vad de sjöng?) till franska ordvitsar. Mitt i gycklandet gjorde Dragos entré och utmanades på ett mjölkhäfv. Senare röjdes stolar och bord bort och ersattes av disco. Bra inramning och helt klart ett av de främsta minnena från nollperioden.

OSCAR STENSTRÖM

Nollmiddag

Vad är egentligen alla nollors mål? Är det att få nollperioden förlängd till 4 månader istället för 4 veckor? Är det att övertyga någon ekonomiskt ansvarig att nollkommittéerna behöver mer pengar? Nej, det är att någon gång få upphöjas till noll och därmed bli ett med sig själv. Det är det nollmiddagen, nollperiodens sista arrangemang handlar om. Att bli etta.

Årets nollmiddag ägde rum på Fryken, en båt vackert belägen nere vid nya Göteborgsoperan. Om huruvida båten i sig var vacker rådde det dock delade meningar om. Nej, förresten - meningarna var inte alls särskilt delade. Alla var tämligen överens om att Fryken inte var... hm, för att uttrycka sig milt, inte den

vackraste av båtar här i världen.

Men, precis som när det gäller Miss Universumtävlingar så är det inte bara utsidan som räknas. Insidan är minst lika viktig. Insidan var kylig. Andra iakttagelser är i stort sett onödiga. Jag skulle kunna nämna de fantasifulla men något obekväma "stolarna" som bestod av

tunnor med dynor på, det helt och hållet obegripliga placeringssystemet, eller det faktum att hela båten svagt lutade fram mot scenen men det är egentligen helt onödigt. Det mest påtagliga har jag redan nämnt. Insidan var kylig.

På menyn stod lite av varje, bl a nån kycklinganrättning som huvudrätt. Maten var utsökt. Den flytande delen av

F-ina nollor på F-in sitting

middagen var också helt okej... Nästa sak kan låta otroligt och det kan rubba en del människors världsbild, så därför vill jag varna alla personer känsliga för världsbildsrevolutionerande sanningar och be dem att helt enkelt hoppa över nästa mening. DP hjälpte till att servera. Nästa mening kan till och med verka stötande. DP var mycket duktiga på att servera.

När laxpatén och kycklingen var slut och endast citronfromagen, kaffet och konjaken återstod var det dags för nollrevyn. De som var lekledare på hajken hade också fått i uppdrag att göra en revy som skulle spelas upp på nollmiddagen, det var deras nolluppdrag. Revyn handlade om phaddergrupp 20 som bestod av de mest skiftande karaktärer - den blyga, bimbon, datafreaken, poeten, ekonomen och ytterligare några till - och deras första vecka på Teknisk Fysik på Chalmers. Ingen skonades,

nollrevyn drev med allt och alla. Lärarna, rektorn, DP, det cykliskt permuterade schemat, FnollK och inte minst med de olika karaktärerna.

Revyn var enligt min mening, för att uttrycka sig klart, ASBRA! Det är för mig en gåta varför personerna i denna nolluppdragsgrupp inte sökte till scenskolan istället för till F, men det kanske de gjorde?

Fastän maten var utsökt och nollrevyn var otroligt bra så är nollmiddagen ingen riktig nollmiddag utan dansen. Danskunskaperna (eller kanske okunskaperna) måste få sättas på prov på en nollmiddag. Därför bussades visnällt iväg, omkring midnatt till - ja, vad passar bättre som danslokal än ett... dagis? Jag har aldrig själv gått på dagis så jag vet inte hur ett dagis brukar se ut men de förutfattade meningar jag har om dagis motsvarade inte alls verkligheten. Jag menar, är det vanligt att ett dagis har ca 5 m takhöjd, vackra lampor av

glas och mässing, en flygel och plats för Chalmers storband? Inte vet jag men så såg det i alla fall ut.

För att jämma ut fördelningen mellan killar och tjejer så hade någon intelligent person kommit på att dansen skulle ordnas tillsammans med Kf och Kb. (Varför är inte jag mer intresserad av bioteknik, Gud?) Hur som helst... storbandet spelade tills klockan blev 03 och då tog ett annat band över. Ett kassetband. Det spelade, med lite hjälp av en bandspelare förutsätter jag, sent in på söndagsmorgonen. Ända tills de sista nollorna - förlåt - ettorna gick hem.

Till alla er som av olika anledningar inte var med på nollmiddagen: Trist. Inte bara missade ni ett kul arrangemang med fyrverkerier, FnollK:are i frack eller balklänning (!), god mat och en fantastisk nollrevy. Ni är också, rent formellt, fortfarande nollor.

ANDERS BJÖRLING

nolluppdrag

Nollan är pinsam

Alexandra Vulcan och Martin Sahlin hade som nolluppdrag fått i uppgift att iklädda morgonrock gå runt på Avenyn, se allmänt desperata ut och tigga pengar till kondomer.

Det förbereddes sig noga för att se ut som om det kom direkt från sänghalmen där de hade upptäckt att de inte hade någon kondom, vilket betydde att de inte hade så mycket kläder på

sig. De hade även med sig en nollreporter som skulle iakttä och anteckna hur det hela gick till. De åkte ner till avenyn, parkerade bilen och gav nycklarna till nollreportern så att de slapp ha dem i morgonrocksfickorna. De satte igång att tigga och fick på en liten stund ihop 4,50 kr och två kondomer. Då tyckte nollreportern att hon sett tillräckligt och gick sin väg.

Martin och Alexandra funderade på om de skulle fortsätta, men de hade ju uppnått sitt mål. Snart bestämde de sig för att åka hem. Men bilnycklarna hade nollreportern tagit med sig. Detta är anledningen till att Alexandra fick gå i två och en halv timme på Avenyn i kylan iklädd endast morgonrock. Jag lovar att hon inte var så glad när jag kom dit med nycklarna.

CAROLINE

Den radiostyrda väskan

Detta nolluppsdrag gick ut på att använda sina ingenjörstalanger till att skapa ett radiostyrt fordon som inte såg ut som ett sådant. Årets nollor valde en väska (modell äldre) som de sedan skar ut botten på. Därefter monterade de in en radiostyrd bil i väskans botten. Den radiostyrda bilen var ett bidrag från en av medlemmarna i nolluppsdragsgruppen, medlemmen lovade emellertid att han inte själv lekte med den utan att den tillhörde hans lillebror, vilket vi andra låtsades tro på.

Med åkdonet i högsta hugg gav de sig iväg mot Nordstan för att förbrylla. De första försöken gick ut på att placera väskan mitt i gågatan och sedan försöka dölja sändaren. Dessa försök slog inte så väl ut, de flesta gick förbi som om de hade väskor som körde runt fötterna varje dag. Ett experiment att låta väskan attackera två vakter gick också fel, vakterna gick helt enkelt runt väskan och låtsades att de inte märkte att den rörde sig.

Slutligen fann man dock ett bra recept. Personen med sändaren ställde sig uppe på restaurangen ovanför fiskfontänen och väskan placerades ca 10 meter nedanför på gågatan. Fördelen med detta upplägg var att de förbipasserande var färre och därför kunde de ta sig tid att studera väskan utan att stå ivägen för folkströmmen. Ytterligare en fördel var att de inte hade en möjlighet att se vem som styrde den. Nolluppsdraget skulle avslutas med en spontan sittning på

McDonalds, men denna röstades tyvärr ned.

DAVID FENDRICH

Rulltrappan firar 40 år!

Förvånade rulltrappsresenärer i Nordstan fick veta att RullAB fyllde 40 år och därför delade ut gratis biljetter som berättigade till en åktur i valfri rulltrappa. Vid en näraliggande rulltrappa stod en vakt som rev biljetterna och önskade en trevlig resa. I slutet av åkturen fick kunden fylla i en enkät med frågor om hur man skulle göra servicen bättre. Några exempel på frågorna som ställdes är:

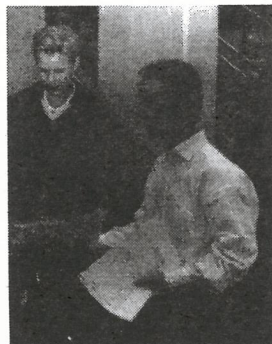
Hur tycker du att hastigheten på rulltrappan är?

1. För låg; 2. Lagom; 3. För hög

Vilket färdmedel använder du oftast?

1. Bil; 2. Cykel; 3. Rulltrappa; 4. Skateboard; 5. Rollerblades

Längst ner på enkäten informerades om att RullAB kan bli kontaktade via Internet. Av någon anledning hade de exakt samma adress som en lokal Ölhävarförening.

Rulltrappsenkäter, en vanlig syn i Göteborgs innerstad

DAVID FENDRICH

F i frontlinjen

Vad är det som ska få Sverige ur krisen? Är det Persson? Är det ATP-systemet? Är det EU? FN? IAEA (som om de skulle ha något med saken att göra)? Nej, det är inga av de förkortningarna. Vilken är det då? Jo, naturligtvis är det den som alla talar om (ja, kanske inte precis alla men nästan). IT, såklart! Informationsteknik är lösningen på alla världens problem.

Men det är ju inte alla som vet vad IT innebär. Alla har inte tillgång till "det världsomspännande datornätet Internet". Alla vet inte vad ett snabel-a är (till er kan jag meddela att det inte är, vilket vissa faktiskt tror, ett skrivet med gammal frakturstil). Därför fick några Chalmerister i egenskap av nollor uppdraget att lära göteborgarna att "surfa på Nätet," som det så fint heter. Erik Johansson, Magnus Mertin, Rickard Rohlin och Lars Sjöberg begav sig därför till Göteborgs svar på Surfer's Paradise, Brunns-parken med en surfingbräda - naturligtvis helt svart bortsett från ett vitt vackert F på framsidan - och ett hönsnät av bästa kvalitet (fråga mig inte hur ett hönsnät av sämsta kvalitet ser ut för det har jag ingen aning om).

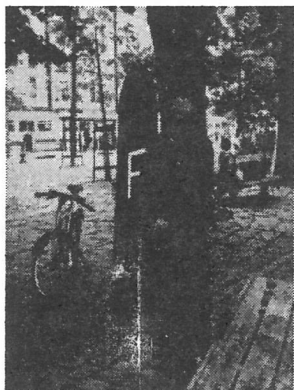
Nolluppsdraget kunde börja.

Göteborgarnas intresse för nätsurfandet var dock svalt. Det var förvånansvärt hur få det var som tog chansen att känna på IT-utbredningens svallvågor. Om man räknar bort de inblandade nollorna och kompisar till dessa så var

det bara två som tog chansen! Ett ofattbart dåligt intresse av göteborgarna. Dessa två var dessutom antingen

- a) mutade med en cigarett eller
- b) kraftigt påverkade av en välbekant kemisk förening, känd som etanol.

Personerna i nolluppsdragsgrupp 14 gjorde dock ett mycket bra jobb.

Farbror lodis ville inte surfa men poserade gärna (nätet ligger på bänken).

ANDERS BJÖRLING

Stadsrundvandring

Stadsrundvandringen går, som läsaren redan vet, ut på att vandra runt Göteborgs innerstad till diverse stationer och samla mutor till FnollK. Eftersom vi gick i nolluppsdragsgrupper var alla nollreportar koncentrerade till en grupp och vi kan därför bara skriva om vad som hände just vår grupp.

Den första stationen var F-bilen, själva stationen var inte så upphetsande men vi fick iallafall tag på en Fonusplansch när vi väntade. På station två blev vi utnyttjade till att skaka vin och lukta på lösningsmedel (så att man kom i stämning). Personen som var ansvarig för förvarandet av ämnena som vi skulle bestämma uppvisade en imponerande okunskap i kemi när han trodde att tunna plastmuggar skulle tåla bensen, ammoniak och dylikt. Detta

resulterade att de flesta substanserna hade blandats i botten på den bricka där muggarna stod, kul.

Den första verkliga besvikelsen kom när en växtaffär inte ville ge oss ett gratisexemplar av någon av de köttätande växterna som de gjorde reklam för med en stor skylt utanför affären... inte ens skylten fick vi ta med oss.

En höjdpunkt på stadsrundvandringen var när vi fick kräla på golvet i Nordstan till de förbipasserandes stora förnöjelse (tack DP). En annan pärla var när en kille i varje grupp fick sminka sig för att uppväga att det finns så få tjejer på F. Fotografier på alla söta transvestiter har funnits uppsatta i Focus under en tid, men man kan ju fråga sig vilken okänd välgörare som snodde bilden på Knut?

För att sammanfatta stadsrundvandringen kan man säga att det var orättvist att vår rundvandringssgrupp inte vann (vi har bevis på att domarna var mutade). Vi bär fortfarande med oss minnen från denna dag, genom den oundvikliga nollförkylning som man får av att bada i Bältesspannarparken, gå i våta underkläder upp för Avenyn och sedan bada i den ännu kallare Poseidon.

DAVID FENDRICH

”Försök nu att vara generösa och lomhörda”

- Silvermannen

Att hamna i Guinness rekordbok var målet för ett av nolluppsdragen. Black Army ses här ge bort sina fingeravtryck. (Har de vanan inne?)

Bingolottomannen

Under stadsrundvandringen fick nollorna rapportera till Djungelpatrullen om bingolottomannens öden och försäljningsstatistik. För oss förundrade DP-medlemmar började en märklig historia växa sig fram.

Den av pressen ofta benämnda 'bingolottomannen' eller '57-åringen' hette egentligen Bengt Jönsson. Han hävdade till en början att han brukade kallas Bengan av sina närmaste anhöriga. Under en senare intervju där han blottade sitt inre, erkände han dock att hans närmast anhörige bestod av en undulat. Denna fågel hade trots hans ansträngningar vägrat att kalla honom något annat än Bengt. Till sina närmaste anhöriga räknade han också GAIS, som inte meddelade sig med honom via annat än korrespondens. För övrigt fick han bara heta bingolottförsäljare nr 42 (meningen med livet). Han hade dessutom tillbringat hela sitt vuxna liv som sjukpensionär, efter att ha fått knäskålen krossad under en GAIS-match, där han varit bollkalle. Han ville gärna berättas om denna hjältemodiga bravad där han på en djurgårdsstraff sprungit fram och ställt sig som mur tre meter framför bollen, räddat skottet och omedelbart blivit nedsparkad av djurgårdssupportrar. För övrigt hade han ett försäljningsrekord på 1232 lotter på en förmiddag. Han hade då haft turen att en lör-

dagsförmiddag råka på 1232 PRO-medlemmar som efter årsmötet beslutat att gå ut på stan och klaga på ungdomar samt se efter om de verkligen inte blev sämre bemötta av expediter i affärerna.

Faktaruta

Födelsedag: Första fredagen på året som infaller den 13:e

Skostorlek: Allt under 42 är trångt, men för tillfället 45:or

Blodgrupp: Väger ta blodprov
Härfärg: Sist han tvättade blev det ganska ljus

Fritidsnöjen: Sälja bingolotter i Nordstan

Senaste semester: Tog med sig bingolottovagnen till Sergels torg

Slutsats: Om man bortser från det tredje mätvärdet, som förmodligen är direkt felaktigt, möjligen beroende på något instrument, samt det mystiska hoppet mellan mätvärde fem och sex, som kanske berodde på någon liten grop i tidväven, ser det ganska linjärt ut. PS. Dup på fredagar 19.00.

KRAEX

Finform flamsar vid Poseidon

Den sista stationen på stadsrundvandringen innehades av Finforms enormt stora redaktion. Där lät vi nollorna bli skriva en saga, för att utröna om det fanns några litterära begåvningar i årets kull som kunde utnyttjas i andra sammanhang...

Resultatet blev mycket intressant, inte oväntat något osammanhängande (varje lagmedlem fick skriva en mening var, men endast se föregående lags sista mening), men ändå läsbart, vilket medför att de nyblivna nymblena nu får se sina alster i tryck.

Sagan om Nollan

1. Det var en gång en förfärligt finurlig F-nolla, med en förfärligt massa intelligens. Plötsligt hoppade en KGB-agent fram och förintade F-nollan medelst ett kvastskäft. Men eftersom F-nollan var så finurlig så klarade han sig, och började sin vandring annorstädes. En dag kom han till det stora, kusliga och fruktansvärt fula E-huset.

2. Där träffade han något som liknade en anka. Ankan

Statistik över säljandet under stadsrundvandringen
grupp kl lotter lott/min

1	15.10	50	-
2	15.25	52	0,08
3	15.35	56908	5690,8
4	15.50	63	-3789,7
5	16.05	68	0,33
6	16.25	56	-0,6
7	16.40	58	0,13
8	16.50	63	0,2

fräste och sprattlade men F-nollan brydde sig inte om den utan gick vidare. Ingen vet vem som någonsin såg när han inte hade haft mod nog att kanske glömma bort vad de tidigare F:arna gjort. Dessa hemska saker skulle skrämt till och med Bostonstryparen. Just då fick nollan ett infall och skrek att ankan skulle bankas, och så gjorde han det. Han bankade och bankade tills han blev helt svart av de verktyg som han hade lånat av sotaren. Innan han fortsatte bland de hemska husen gömde han undan verktygen i ett hörn. Han ville inte att någon skulle veta om att han använt dem.

3. Så han gick ut på gatan för att fråga en gammal farbror om råd. Farbrodern sade: 'Du bör läsa Finform, för där hittar du lösningen på många nollors problem!' 'Jaså, jag trodde den var till för finläsare, men jag skall ta mig en titt.' Sedan gick han glatt hemåt. Då skanderade Fantomen med sin avgrundsdjupa röst: 'Det fanns en gång tigrar i djungeln, som åt getter?!

4. Nej, de åt babianer från Kongo. Babianerna i sin tur åt getterna. Men nollan bara log. Nollan förstod. Getterna hade utnyttjats sexuellt av Kongos regeringsmedlemmar. Då kom Fantomen med kungen (Erik) i släptåg. Negerkungen Erik var endast iklädd en bastkjol med tillhörande läderboots. Plötsligt hoppade Singhpiraternas ledare fram. Han trodde att kungen i bastkjolen var en av djungelns goda frukter och ville äta upp honom. Men det gjorde han inte.

5. Han badade istället i poolen som låg nära hospitalet. Det var ju, som ni förstår, ganska dumt. Relativt fort försökte F-nollK omhänderta all mjölk, ty kossorna var i strejk efter det att LO varit där och berättat om jämlikhet - ingen mjölk förrän det att tjurarna mjölkade minst lika mycket som korna. Mjölken började dessutom bli elakartat god, vilket vållade stora problem.

6. Under tiden började Guran med att överse sitt hus och hem. Trumslag! Det var Fantomen som ville att Guran skulle komma genast. Och kom gjorde Guran med buller och bång, mutipla gånger. Fantomen, som pluggade till sin tenta i apkunskap, blev störd och sade åt Guran att vara en aning tystare. Guran kände sig en aning stött och hojtade till Fantomen: 'Fan vad du är ful, Fantomen!' 'Det är en mask, Guran', svarade Fantomen.

7. Guran tittade förbryllat på Fantis och frågade: 'Varför har du så stora öron?' 'För att jag skall kunna höra vad F-nollorna gör!' 'Säger nollorna någonting intressant, då?' frågade Guran. Alla nollor backade osäkert några meter. Ett sus gick genom publiken då en röst hördes. 'Är F:et på förpackningen förkortning för fina fenomenala fula flickor?' 'Nej, F:et står för Fantomen för fan, fattar du väl fläskfia!' 'Fantomen?' 'Finemang!' (Detta lag lyckades luska ut att det var antal F i historien som var poänggivande. red. anm.)

8., sade han när denna underbara syn uppenbarade sig för honom. Himlen var

som på natten vackert svart och stjärnorna hade formerat sig i ett gigantiskt F som vägledde en vilsen nolla. Nollan gick längs den upplysta stigen i den djupa skogen där han skulle träffa några riktigt trevliga typer... Fram ur buskagen med sång och gamman skred som himmelska väsen ett upplyst tåg av det underbara FÖK! Bakom FÖK red Fantomen på sin ståtliga hingst, Hero. 'Hell dig, o vandrande ålnad', sade nollan vid denna åsyn. Nollan hade svårt att inse att han nu stod inför Fantomen. 'Vilken ära!', tänkte han, och bugade sig djupt. 'Tjena! Läget?', sade Fantomen. Fantomen hade inte träffat några roliga människor på länge (förutom FÖK).

9. Men när han träffade F-nollan i phaddergrupp 14, skrattade han länge och väl. Efter att ha uttraderat EKAK, MAK och en drös Singhpirater, drog Dragos vidare mot Focus. Där träffade han FÖK. De hälsade honom med den klassiska Dragos-hälsningen. Dragos talade och F-nollK var tysta. FÖK tog hans ord till sina hjärtan och svor att alltid följa dem. Dragos såg ut över massan med bestämd min. Hans blick mötte nollans. Nollans blod frös, men nollan hann tänka en sista tanke. Han såg i slutet av tunneln Focus och F:s underbara sektionsmedlemmar. Så levde de lyckliga i alla sina dagar, och lyckligast av dem alla var Finforms chefredaktör som äntligen hade skrapat ihop en liten (nästan infinitesimal) redaktion!

F Fyller Fyrtio

Lördagen den 21 september hade en massa gamla utexaminerade F:are bjuddits in till F-huset, för att beskåda gamla lokaler, träffa gamla bekanta och ha skoj.

På förmiddagen anordnades en rundvandring i alla lokaler, främst i Forskarhuset, där man blev förevisad lite av det som sker i de mörka rummen. Det var mycket intressant. Speciellt för vissa av de teknologer som blivit rekryterade att agera vägvisare, och som upptäckte att de inte hittade så jättebra i forskarhuset... Det hela blev lite kaosartat, när man plötsligt upptäckte att ens grupp plötsligt hade decimerats till hälften. Dock verkade det hela ordna upp sig till slut, då alla återförsamlades i GD, för att lyssna lite på en föreläsning om flytande kristaller, och slutligen till dekanus stämma, då han avslutade denna första del av dagen.

På eftermiddagen samlades ännu fler av deltagarna (till slut blev de ung 350 st) på biografen Draken för att lyssna till tal, se gamla journalfilmer om Chalmers (där bl a kungen cyklar in på teknologgården (utanför kärhuset) på en tandemcykel i kvadrat tillsammans med tre frackförsedda teknologer...) och beskåda diverse föreningars fram-

trädanden, såsom alliance-orchestret och baletten. Till detta skulle en fördrink anordnas, vilket hade hamnat på de rekryterade F-teknologernas lott. Vad är väl naturligare än att blanda ihop en svart dekokt? Det blev fördrinken med stort F. Folk var aningen misstänksamma, men då de blev försäkrade om att drycken varken innehöll aktivt kol eller bläck, vågade de provsmaka och konstaterade att den faktiskt var riktigt god!

Romgojor till förrätt

Det drog sig mot afton, och sittning i kärhuset. En chartrad spårvagn körde festdeltagarna till Chalmers, där man fick bänka sig i den nyligen ombyggda kärhusrestaurangen och, efter en inledning i form av ett framträdande av Chalmers Barockensemble, inmundiga en mycket intressant anrättning, bestående av röktål-mousse med nån romgoja till förrätt, Cantadougatinerad kyckling (!), som tyvärr var lite rå, samt en mumsig blåbärsglass till efterrätt. Roger Jakobsson var toastmaster, vilket han skötte på ett ypperligt vis, speciellt då han och en flock spexmedlemmar kom in under desserten och sjöng en massa oförglömliga spexlåtar. Annars bestod uppträdandena av att folk ställde sig upp och berättade om gamla minnen. En av deltagarna, K-G Stridh, visade sig

ha varit fuskföreläsare i över 10 år, och berättade om när han, inhyrd av Elektro, upptäckte att han var bevakad av EØK via en videokamera i taket, och plötsligt fick ett enormt flöde av fantasi, uppfann "höger- och vänster om-mängder", med rörelser och allt, vilket tydligen fick EØK att krevera.

Terrorister på besök

Ett inomhusfyrvärkeri är ju alltid intressant, speciellt när alla sitter helt lugna och aldeles oförberedda då plötsligt en raket får utmed taket i ett stort gnistregn och exploderar när den kommer till andra sidan av rummet, tätt följd av fler, varav vissa exploderade lite tidigare. Effekten efteråt var som kunde väntats: Mycket rök, mycket sot på väggen, och väldigt vakna och alerta festdeltagare. Men det var snyggt gjort!

Så avslutades detta jubileum sent fram på natten med dans för de som orkade stanna.

Lite synd var dock att de nuvarande teknologerna inte fick vara med i större utsträckning - de få platser som hade ordnats uppgick till endast 20, så intresset blev ju inte så stort.

(Bilder utgår tyvärr pga glömd fotograf.)

Theresa

I luften med Chalmers Ballongcorps

En stilla undran då man beger sig ut för att flyga ballong för första gången: Är egentligen akrofobi och ballongflygning särskilt kompatibelt? Trots försäkringar från de vana flygarna om att man inte alls får svindel i en ballongkorg, känner man ändå ett gnagande tvivel i näsroten.

Men, vad gör man inte för att ha nåt att skriva om i tidningen? Så, en vacker onsdags-eftermiddag i början av läsperioden, gav vi oss iväg ett gäng i Grådasque, CBC's legendariska skåpbil, med en ballong i bagaget, en ballong på släp, och ytterligare en bal-

long på släp efter volvon (ett gäng volvomän- niskor skulle ut och flyga s a m - tidigt. Dagen

i fråga var det inte alls vindstilla och lugnt och som gjort för att blåsa upp en ballong. Tvärtom så blåste det bara aningen för lite för att man skulle kunna lyfta med ett segelflygplan från stillastående...

Vad gör man då? Jo, man beger sig iväg inåt land, mot Skepplanda närmare bestämt. Och si, där var det faktiskt riktigt lugnt!

Den lilla heliumballongen man släpper iväg inför varje flygning svävade muntert iväg på sin lugna färd över himlavalvet. Ut ur bilarna lastades nu stora fläktar, påsar fulla med tyg, brännare och korgar fyllda med en massa väldigt tunga gascylindrar. Det som följer är att pussla ihop alla delar på ett intrikat vis, vilket är ett ganska tungt men mycket roligt arbete.

Finforms utsände hade redan erfarenhet av detta arbete, ifrån en uppvisning i Årjäng i somras, då Pripps, en av CBC's sponsorer, ville ha upp burkballongen på en travtävling. Det är dessa uppvisningar som finansierar hela rörelsen, vilket medför att de är ganska viktiga, även om det är mycket roligare att flyga med ballongen än att bara ha

Pripps blå (himmelskt god)

den stående uppblåst på marken en massa timmar.

Fyrmannakorgsballongen (den volvomänniskorna skulle åka med) var först färdig. Under tiden fyllde vi den andra ballongen med luft med hjälp av fläktarna. Ballongen var då fastsatt vid den omkullvräta korgen där brännare och cylindrar fanns på plats. Så fort den var fylld med luft, satte piloten igång brännarna och plötsligt blev omvärlden mycket varm där man stod och höll upp ballongsidorna. Beskådandes den andra ballongens avfärd fick man plötsligt hjärtat i halsgropen då piloten helt abrupt meddelade att "hoppa i korgen när jag säger till!" Jahopp. Då var det dags. Det fanns plats för tre personer i den korgen. De kvarvarande följde efter ballongen i följbilen, där de höll radiokontakt med ballongen för att veta vad som händer

och vart man tar vägen. Det är nämligen ganska bra om de finns i närheten sedan när man har landat och allt skall plockas ihop.

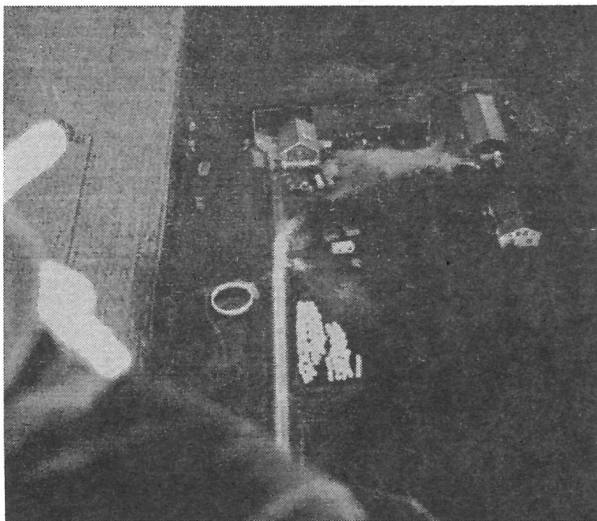
Ett högre perspektiv

Att flyga ballong visade sig var en mycket intressant upplevelse. Innan man visste ordet av var man många meter upp i luften och kunde titta ned på ett överkligt miniatyrlandskap. Allt var aldeles tyst och fridfullt, tills piloten öppnade gaskranarna och det floschade upp en enorm brinnande gasläga ur brännaren. Till slut hade man faktiskt vant sig så mycket vid att befinna sig i en trång liten korg som nådde en upp till höfterna, att man kunde försöka lossa armarna från korgfästet. Men att ställa sig på kanten av korgen för att kunna ta bättre bilder, vilket medresenären och piloten föreslog, var lite att ta i.

Bra att ha med på resan är höjd- och hastighetsmätare, samt naturligtvis radio. En GPS som tog emot information om ballongläget från en satellit fanns också med.

Eftersom det var på kvällen och solen gick ned ganska kvickt, flög vi inte mer än en halvtimme. Att hitta ett passande ställe att landa på kan ibland vara lite knivigt. Det anses inte som särskilt vist att landa bland högspänningsledningar, så det undviker man gärna. Att bli anfallen av bönder, ilska som bin över att man förstört en del av havreskörden är inte heller så bra. I området runt Skeplanda finns det gott om både ledningar och åkermark. Till slut enades vi dock om att landa på en bit betesmark. Den andra ballongen hade då redan tagit mark nästan bakom en kulle. Först då gick det upp för mig att man skulle landa också. Dessutom var detta pilotens första landning som nyutexaminerad pilot. Lite snabbt fick man veta hur man skulle agera under landning - böja knäna, bereda sig på att först slå i marken, och sen göra att skutt för att till sist stabilisera sig. Så långt var allt väl. Men när David började ropa "sakta ned, det går för fort!!" blev man lite skakis. Allt gick naturligtvis som en dans, och välbehållna på marken kunde vi, med hjälp från dem i följbilen som hade hittat rätt väg, börja plocka ihop allting. Det var en bra bit mellan ballongen och vägen, så ånyo fick en massa kroppsarbete utföras.

Då mörkret hade lägrat sig och allt var inpackat, kallade

Eu-subventionerad marshmallow-odling
(Notera den vita skörden i mitten av bilden)

- Hörre du... jag tror att gasen är slut!
- Jaså, det säger du...

piloten ut mig på fältet, och omgiven av alla andra berättade han om bröderna Montgolfier och deras vedermödor med de första ballongflygningarna. Jag blev tillsagd att falla på knä, och, vid det här laget ganska misstänksam, blev jag dubbad till markgrevinna av det område vi hade landat på, och döpt i öl... Jag kunde härvid konstatera, att öl fungerar utmärkt som hårgel - stelare hår är svårt att få - men att doften man sprider omkring sig är ganska genomträngande.

Skoj? Ja!!!

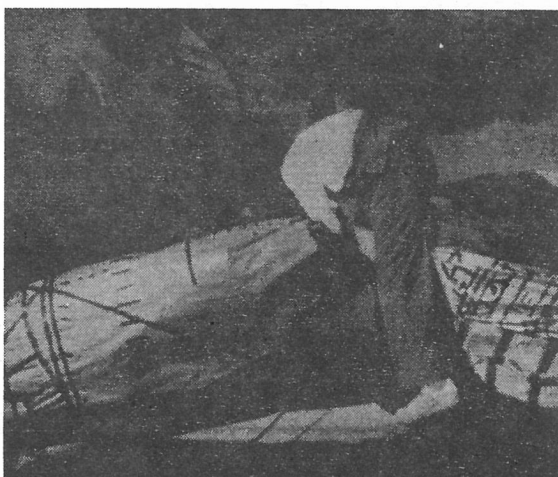
Under alla omständigheter är det en riktig höjdare att flyga ballong... i dubbel bemärkelse, ja... och svindeln var inte något problem alls!

CBC (som faktiskt är Sveriges största ballongklubb) har sitt tillhåll vid skeppsteknik (mittemot HA4 på andra sidan Chalmers tvärgata). Så de av er

som plötsligt fått ett brinnande ballongintresse efter detta reportage kan gå dit på luncherna, då det alldeles säkert finns folk där.

TERESA

Ballon-walk... Efteråt skall ju allting plockas ihop. I ballongen finns det mycket luft, som man inte vill ha kvar. Då går man ballong. En intressant företeelse som enligt utsago är väldigt varm och jobbig.

FILM

Hör

Recensioner Snart på duken

Tack vare intensiva biobesök i USA denna sommar har jag möjlighet att presentera recensioner på ett antal filmer, varav de flesta ej har haft premiär ännu. Läs och begunda.

Independence Day - ID4

Rymdisarna anländer i början av juli. Den ultimata amerikanska actionfilmen! Tunn handling, otroliga händelseförlopp, tunga effekter och gott om action.

Du gillar den: SF-fantast, effektälskare, du som gillade Stargate, du som gillar amerikanska actionfilmer.

Se den inte om du söker: Handling med substans, verklighetstrogenhet, drama.

Betyg:

FFFFF (du gillar: Science Fiction/ amerikansk action)

FFF (du gillar handling/ verklighet)

Kommentar:

Jag hade jättekul när jag såg filmen - bägge gångerna. Jag gillade effekterna och den skrattretande amerikanska stöddigheten ("We rule the world!!"). Inledningsscenerna är klart imponerande när UFO:n blir IFOn. Favoritscenen är en fräck flygjak genom Grand Canyon. Försök få en salong med digitalt ljudsystem. Skall du se ID4 alls bör du se den på bio. Den vinner mycket på att vara i stort format.

Pinocchio

Ej tecknad! Den gamla klassikern i ny tappning. Datorkonstnärerna har lyckats animera en trädocka i denna charmiga lilla film om dockan som får en chans att bli människa om han är snäll.

Jag tyckte om filmen för att den är relativt välgjord och har kul effekter. Den följer handlingen väl, på gott och ont. Man vet vad som kommer att hända, men man blir (jag blev) inte besviken. Bra om du gillar barnfilm eller gamla Pinocchiofilmen.

Betyg:

FFFF (nostalgiker)

FFF (tappat barnasinn)

The Hunchback of Notre Dame

Disneys senaste mastodontproduktion. Här har Disney vågat gå ännu lite mer utanför tuttinutramarna. Verkligt svart stämning trycker ner en i biofätöljen några gånger, och man riktigt undrar hur de vågar visa sånt för barn. Filmen följer inte boken exakt (då vore den väl barnförbjuden), men stämmer bättre än jag hade trott. Kul stenmonster piggar upp, och den

zigenska tjejen är ursexig. Fem resor bättre än Pocahontas, men det var ju ingen bedrift. Personligen gillar jag Aladdin och The Lion King bättre, men det är en smaksak.

Betyg:

FFFF (om du gillar disneyfilmer)

Jack

Robin Williams spelar pojken som åldras fyra gånger för fort i den här roliga men smått tänkvärda filmen. Det är lite av Carpe Diem över den. Man får följa Jack när han skall lämna sin skyddade hemmiljö och börja skolan, och se vilka problem han får på grund av fördomar. Rätt juste rulle, inte någon av årets bästa.

Betyg:

FFF-FFFF

Dragonheart

Sean Connery spelar draken i den här tuffa äventyrsfilmen. Plotten kunde vara bättre, men draken är helt fantastisk gjord! Trevlig humor och bra effekter kännetecknar filmen, som i övrigt inte har så stort djup. (Herre Claes, den är ju amerikansk, vad begär ni.)

Betyg:

FFF/FFFF (handlingsmaniker/effektnerd)

Jag och Martin Janecek är sektionsmassörer här på F-linjen. Vissade ni det? I jobbet ingår att ge massage på uppmaning, så dyk på oss när ni är stela eller bara tycker att det vore skönt med lite axelmassage eller skalprubning.

The Phantom - Fantomen!!!

Allas vårt älsklings-skyddshelgon finns nu på duken. Filmen är en riktig actionfilm i gammal hederlig stil, med slagsmål och maktgalna bovar. Varning: se ej filmen om du inte gillar när Singhpiraterna får på tufsen!!!

Betyg:

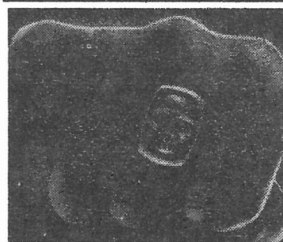
FFFFF (DP)

FFFF (F-teknolog)

FFF (Ordinarie folk)

FF (Singhipirat - de får ju se sig själva i vart fall)

**ER ÖDMJUKE SEKTIONS-
MASSÖR, THORBJÖRN
TOBBE ENGDAHL**

TJENA MOZ!

Hej vise Moz!

Jag har funderat väldigt länge på ett problem. Om ingenting fastnar i stekpannans teflon, hur får man det då att sitta fast i stekpannan?

Tack på förhand, Kraex

Svar: Denna fråga är mycket komplex till sin natur men blir mycket lättförståelig om man analyserar dess förutsättningar. Elementär kunskap är att ALLT bränner fast i en icke-teflon panna, således bränner man enkelt fast även teflon.

Ett enkelt experiment för att verifiera detta är att steka en mindre icke-teflonpanna i en gigantisk teflonpanna och notera att de sitter ihop redan efter några minuter. Detta får du göra i fyran om du läser "Köksfysik B".

Moz

Hej!

När man knyter ihop en soppåse i Focus stänger man alltid in en massa Øhflugor. Jag har alltid undrat om de då tycker

att de har hamnat i himlen eller helvetet! Snälla Moz, hjälp mig!

Filosofstödaren

Svar: Liksom det klassiska fallet med Schrödingers katt (fråga din kvantlärare) blir det även här fråga om total osäkerhet när soppåsen försluts. Den svarta, ljudisolerade soppåsen kan ses som ett slutet universum som inte kan betraktas utan att öppna påsen igen. Efter ett tag kommer det att vara precis 50% chans att flugan har gått hädan. När detta ögonblick inträffar kommer flugan att vågkollapsa och vara både levande och död. Flugans tillstånd kommer att vara på detta vis ända tills någon bestämmer sig för att ta reda på vad som verkligen hände. Flugans tillstånd kommer att bli det fallet som undersöks först.

Om ingen någonsin öppnar plastpåsen igen kommer flugan att befinna sig i ett evigt hybridtillstånd som semi-

levande och du kan lugnt räkna med att den kommer vara tillräckligt förbryllad över detta faktum för att glömma allt vad himmel och helvete heter (anteckna detta, det kommer på tentan).

Moz

Tjena Moz!

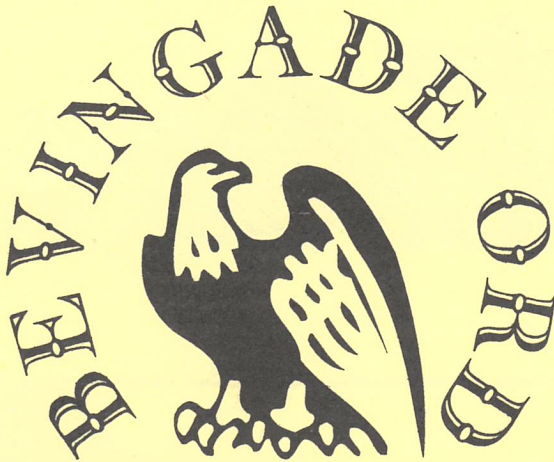
Jag har funderat ett tag, men jag kan inte förstå hur gamen Gam som finns på utsidan lyckades måla sin nollbricka. Han är ju i total avsaknad av både fingrar och knän.

Ornitologen

Svar: Jag har hört talas om nollor som av sina phaddrar tvingats måla sina nollbrickor med hjälp av både tändstickor och andra mindre välanpassade verktyg. Då är väl en stor och spetsig näbb inte så dålig i jämförelsen?

Har du förresten funderat på varför Gams fjädrar är just svarta och vita?

Moz

"Det var det man befruktade mest."

Föreläsaren i medicinsk elektronik blandar ihop begreppen frukta & befara

"Killar som kramas är homosexuella."

Rickard "KC" Lind (F95) är inte den där mjuka typen, som gärna visar sina känslor.

"Det vore nog inte så kul att vara en partikel i och för sig."

Rickard inför Mek B.

"Fördelen med en sfär är ju att den är rund, vet du."

Rickard helt allvarligt om varför Dödsjärnan är en sfär.

"Kul att komma hem nykter för en gångs skull!"

En inte helt nykter Andreas Brinck (F95) kommer hem från skolan.

"Du, jag är lite desorienterad! Var är utgången?"

Dum-Erik efter andra El-mätlabben

"Jag skriver fel medvetet så att jag inte gör det omedvetet..."

Jana Madjarova, komplexföreläsare

Elev: "Hur bevisar man detta?"

Jana: "Man räknar som fan, så får man ut det!"

Jana lär ut bevisteknik

"För n:te gången: Det finns ingen ordning bland komplexa tal!"

Jana igen

"Man ska överhuvudtaget försöka komma ihåg så lite som möjligt"

Jana

"Om du sitter på en öde ö och vill ta fram Laplace operator, vad gör du då? Lösningen är enkel, du skiter i det och går och badar istället."

Tom Adawi, övningsledare i vektorfält

"Det är likheten mellan människor och kaffe; de strålar!"

Tom Adawi

"Här har jag lagt dem! I vasken!!"

Tom bittar sina borttappade, något fuktiga anteckningar

"När Olle Brander kom in i föreläsningssalen gick det ett sus genom den kvinnliga delen av församlingen... Han var anedd som en mycket stilig man."

Chefred's far minns sina vektorföreläsningar på E 1967-68

"De här talen - det är ett så gigantiskt tristessmoment att det är svårt att koncentrera sig!"

PG, övningsledare i linialg A

"Här händer ju inte speciellt mycket i de här talen alltså."

PG igen, efter utförd kalkyl

"...krymp det från A4 till A3..."

Per Björnsson (ex chefredaktör) har STORA planer för Finform

Fantomen

